

Αμερική, τέλη του 19ου αιώνα.

Η εικόνα της χώρας που παρουσιαζόταν ως η χώρα της ελευθερίας, ως η χώρα των άφθονων ευκαιριών και δυνατοτήτων για τους κατοίκους της, είναι στην πραγματικότητα πολύ διαφορετική. Είναι η εικόνα μιας καπιταλιστικής χώρας που η ανάπτυξη της στηρίζεται στη φθηνή εργατική δύναμη που συρρέει από όλες τις γωνιές της Ευρώπης. Οι όροι απασχόλησης - επιβίωσης των εργατών στη χώρα της ελευθερίας είναι οι τυπικοί όροι απασχόλησης των οικονομικών μεταναστών. Υπολογίζεται ότι μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα πάνω από 20 εκατομμύρια οικονομικοί μετανάστες είχαν έρθει στην αμερική. Απάνθρωπες συνθήκες δουλειάς, χαμηλά μεροκάματα, καμιά ασφάλιση, καταστολή σε οποιαδήποτε αντίδραση τους. Μια καπιταλιστική μηχανή που δουλεύει στο φουλ και χρησιμοποιεί ως αναλώσιμο φθηνό καύσιμο της, τους μετανάστες.

Οι συνθήκες αυτές γρήγορα γέννησαν και τις πρώτες απόπειρες ανάπτυξης οργανωμένης ανατρεπτικής πάλης μέσα στην εργατική τάξη...

Σικάγο, Μάης 1886

Το εργατικό κίνημα της εποχής εκείνης στις Ε.Π.Α. αντικατόπτριζε σε πολύ μεγάλο βαθμό, όπως ήταν και λογικό άλλωστε, τη σχετικά πρόσφατη διάσπαση στην Α' Διεθνή. Οι οργανώσεις και οι πολιτικές ομάδες διαχωρίζονταν μεταξύ τους πάνω σε ζητήματα στρατηγικής, τακτικής και μεθοδολογίας. Σε χοντρές γραμμές υπήρχαν οι Μπακουνικοί, οι οποίοι υποστήριζαν την άμεση προετοιμασία για την κοινωνική επανάσταση, ενώ η συνδικαλιστική δράση θα είχε επικουρικό ρόλο και μάλιστα κάτω από αυστηρό έλεγχο για να μη διολισθήσουν οι συνδικαλιστικές οργανώσεις σε ρεφορμιστικές θέσεις και οι Μαρξιστές που υποστήριζαν τη σταδιακή δημιουργία οργανώσεων και κομμάτων που θα εκπαίδευαν και θα συνειδητοποιούσαν τους

προλετάριους και την κατάλληλη στιγμή θα τους καθοδηγούσαν στην επανάσταση.

Το Σικάγο τότε ήταν το παραδοσιακό οχυρό των πιο ριζοσπαστικών και επαναστατικών στοιχείων του εργατικού κινήματος. Οι δύο πιο μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις ήταν το Κεντρικό Εργατικό Συνδικάτο (Κ.Ε.Σ.) που αριθμούσε, τον Απρίλιο του 1886, 22 συνδικάτα εργατών και υποστηριζόταν από τους Μπακουνικούς και η Συνασπισμένη Επαγγελματική και Εργατική Συνέλευση που αριθμούσε 10 συνδικάτα και υποστηριζόταν από τους Μαρξιστές. Και οι δύο αυτές οργανώσεις κάνανε μεγάλες καμπάνιες για την καθιέρωση του οχτάωρου, αν και οι πολιτικές τους αντιλήψεις πάνω στο ζήτημα διέφεραν. Το Κ.Ε.Σ. δε θεωρούσε τόσο σημαντική τη μείωση της εργάσιμης ημέρας, όσο τη δημιουργία ενός κοινού μετώπου εργατών και την όξυνση του ταξικού πολέμου.

"...Μολονότι περιμένουμε ελάχιστα από την καθιέρωση του οχτάωρου, υποσχόμαστε να βοηθήσουμε τα αδέρφια μας που βρίσκονται σε μειονεκτική θέση σ' αυτήν την ταξική πάλη με όλα τα μέσα και τη δύναμη που διαθέτουμε, εφόσον συνεχίσουν και αυτοί να διατηρούν ένα ανοιχτό και αποφασιστικό μέτωπο ενάντια στους κοινούς μας καταπιεστές, τους αριστοκράτες αλήτες και τους εκμεταλλευτές. Η πολεμική μας κραυγή είναι: "θάνατος στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους"..."

απόσπασμα από απόφαση-διακήρυξη του Κ.Ε.Σ. Οκτώβριος 1885.

Την τελευταία Κυριακή του Απριλίου του 1886 διοργανώνεται από τις δύο μεγάλες συνδικαλιστικές οργανώσεις καθώς και από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα και τους Ιππότες της Εργασίας μια τεράστια για τα δεδομένα της εποχής διαδήλωση στην οποία πήραν μέρος πάνω από 25.000 άτομα και παίρνεται απόφαση για απεργία με κεντρικό αίτημα το οχτάωρο. Η απεργία ξεκινάει με φοβερή

ορμητικότητα. Στις 1 Μάη απεργούν γύρω στους 45.000 εργάτες και μέσα στις επόμενες τρεις ημέρες ο αριθμός τους φθάνει τις 65.000. Ταυτόχρονα ξεκινούν απεργίες στο Γουάμπας στο Λέικ Σορ στο Μιλγουόκι και στο Σαιν Πωλ. Τα πάντα είχαν παραλύσει, ενώ παράλληλα ο σύνδεσμος βιομηχάνων υποδηματοποιίας, τα μεγάλα χυτήρια χαλκού, σιδήρου, χάλυβα και μπρούτζου καθώς και η βιομηχανία ξυλείας μαζί με τις εταιρίες συσκευασιών δηλώνουν ότι δεν κάνουν καμία παραχώρηση στα αιτήματα των απεργών. Η κατάσταση γίνεται εκρηκτική. Το απόγευμα της Δευτέρας 3 Μάη γίνονται τα πρώτα επεισόδια με την αστυνομία. 6.000 απεργοί ξυλεργάτες ήταν συγκεντρωμένοι σε μικρή απόσταση από το εργοστάσιο ξυλείας Μακ Γκόρμικ και συζητούσαν για τη δημιουργία μιας επιτροπής που θα στελνόταν για διαπραγματεύσεις με τους ξυλέμπορους. Μια ομάδα απεργών αποσπιάστηκε αυθόρμητα από τους υπόλοιπους και κινούμενη προς το εργοστάσιο επιτέθηκε στους απεργοσπάστες που εκείνη την ώρα τελείωναν τη βάρδια τους. Μέσα σε 10-15 λεπτά κατέφθασε η αστυνομία η οποία άνοιξε πυρ αδιακρίτως εναντίον των άοπλων απεργών σκοτώνοντας 4 και τραυματίζοντας πάρα πολλούς. Το ίδιο βράδυ από το τυπογραφείο της "Εργατικής Εφημερίδας του Σικάγο" κυκλοφορεί η παρακάτω προκήρυξη:

ΕΚΔΙΚΗΘΕΙΤΕ! ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΑ ΟΠΛΑ

Τα αφεντικά εξαπέλυσαν σήμερα τα λαγωνικά τους την αστυνομία- και δολοφόνησαν 4 από τα αδέρφια μας σήμερα το απόγευμα στην φάμπρικα του Μακ Γκόρμικ. Σκότωσαν τα άμοιρα τα αδέρφια μας γιατί όπως και σεις είχαν το κουράγιο να μην υπακούσουν στην ανώτατη θέληση των αφεντικών. Τους σκότωσαν γιατί τόλμησαν να απαιτήσουν λιγότερες ώρες σκλαβιάς. Τους σκότωσαν για να αποδείξουν σε σας τους ελεύθερους αμερικάνους πολίτες ότι πρέπει να είσαστε ικανοποιημένοι με οτιδήποτε σας επιτρέψουν αλλιώς θα πεθάνετε.

Εδώ και χρόνια υφίστασθε τις πιο χυδαίες ταπεινώσεις, εδώ και χρόνια υποφέρεται από αμέτρητα πλήγματα, αμέτρητες αδικίες, εργάζεστε μέχρι αναισθησίας, υποφέρετε από τους πόνους της ένδειας και της πείνας, τα παιδιά σας τα θυσιάσατε στον αφέντη της φάμπρικας, με λίγα λόγια όλα αυτά τα χρόνια ήσασαν δυστυχισμένοι και υπάκουοι σκλάβοι. Γιατί; Για να ικανοποιήσετε την αδηφάγα φάρα, για να γεμίσετε τα χρηματοκιβώτια του κοπρίτη κλέφτη αφέντη σας; 'Όταν τώρα του ζητάτε να σας ελαφρώσει το φορτίο σας στέλνει τα λαγωνικά του να σας πυροβολήσουν, να σας σκοτώσουν.

Αν είσαστε άντρες, αν είσαστε τέκνα των πατεράδων σας που έχυσαν το αίμα τους για να σας απελευθερύνουν, τότε θα σηκώσετε το ανάστημά σας, θα δείξετε την δύναμή σας και θα καταστρέψετε το απαίσιο τέρας που θέλει να σας καταστρέψει. Στα όπλα, σας καλούμε στα όπλα.

ΤΑ ΑΔΕΡΦΙΑ ΣΑΣ.

Το πρωί της Τρίτης 4 Μάη αστυνομία επιτίθεται σε 3.000 απεργούς κοντά στην 35^η οδό. Όλο το απόγευμα η αστυνομία επιτίθεται σε συγκεντρώσεις απεργών, ειδικά στη νοτιοδυτική πλευρά της πόλης. Σε μια προσπάθεια εκτόνωσης της κατάσταση ο δήμαρχος του Σικάγο δίνει άδεια για ανοιχτή συγκέντρωση στην πλατεία αγοράς για το ίδιο βράδυ. Περίπου 4.000 απεργοί συγκεντρώνονται. Παρά το γεγονός ότι η συγκέντρωση γίνεται με άδεια του δημάρχου και παρά το γεγονός ότι είναι ειρηνική, η αστυνομία επιτίθεται για να τη διαλύσει. Τότε από την πλευρά του πλήθους πετιέται μια βόμβα που τραυματίζει 66 μπάτσους από τους οποίους 7 θα πεθάνουν αργότερα. Η αστυνομία πυροβολεί στα τυφλά το πλήθος, σκοτώνοντας αδιευκρίνιστο αριθμό απεργών και τραυματίζοντας πάνω από 200.

Μέχρι και σήμερα δεν έχει εξακριβωθεί ποιος έριξε τη βόμβα. Χωρίς να αποκλείεται η εκδοχή της προβοκάτιας,